

چندی است بیمارم و از زندگانی این جهان بیزارم و سیر...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۷۴

چندی است بیمارم و از زندگانی این جهان بیزارم و سیر در جهان دیگر آرزو دارم اگر ترک این آشیان نمودم و به جهان ملکوت شتافتم فراموش مکن خاموش منشین آرام مجو وصایای من به خاطر آر پند گوش کن کاری کن که در جهان ملکوت جلوه نمائی و رخ به فیض بهاء و نور میثاق بیارائی جلوه جسمانی دمی است و دریای سرور این خاکدان فانی شبنمی همت بلند نما و به دمی و شبنمی قناعت منما ترا فراموش ننمایم نه در این جهان و نه در جهان دیگر. ع ع

ORIGINAL

AUDIO